

Emlékeim erdélyi magyar írókról

George Sbarcea, a Bukarestben élő kitűnő erdélyi román muzikológus, esszéíró, zeneszerző, műfordító, a román koncertiroda volt vezérigazgatója, a Román Rádió és Televízió volt zenel főigazgatója, számos magyar regény románra tolmácsolója, két — magyarul írott! — kolozsvári emlékrajz szerzője idén töltötte be hetvenedik életévét. Emlékei újabb kötetének kiadásával, és Karácsony Benő Utazás a szürke folyón című regényének a Kriterion Kiadó számára elkészített román fordításával ülte meg születésnapját. Felkérésünkre elküldte magyarul írott kolozsvári vallomásainak újabb fejezetét, amelyben, ha csak egy pillanatra is, feicsillan Dsida Jenő, Kádár Imre, Szántó György, Kuncz Aladár alakja. (Szántó Györgynek és Kuncz Aladárnak is George Sbarcea a legkiválóbb fordítója.)

Hetvenedik életévében szeretettel köszöntjük a termékeny, sokszorosán rokonszenves, népszerű szerzőt, aki sohasem mondott le a reményről: románok és magyarok egymásra találhatnak.

(D.)

Krúdy Gyula írásaiból is próbáltam fordítani, de nem sikerült. Pedig az író lányát, Krúdy Zsuzsát is felkerestem Pesten, hogy megszerezsem a beleegyezését. Évekig kísérleteztem az elbeszélésekkel, a Szindbáddal, míg rájöttem: Krúdy lefordíthatatlan! Szókincse, mondatszerkesztése, stílusa gyönyörű kivirágzása egy egész népek, egy egész korszaknak. Leginkább nyelvezete miatt szerettem meg, de csodáltam benne azt is, hogy képes volt kiszabadítani magát századunk távlatából. Csak Mikszáthnak sikerült ennyire a múltban élni, a múlt verőfényét, illatát idézni. Könyveikben valami nem halad az idővel, hanem változatlanul megmarad; részben ezeknek a könyveknek köszönhetem, hogy öregedő fővel is még álmodozom!